

FARNÍ ZPRAVODAJ

leden 2018

ročník 21

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro
Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC LEDEN:

*„Budete-li prosit nebeského Otce o něco ve jménu mém,
dá vám to“ říká Ježíš*

(Janovo evangelium 16,23)

Milé sestry a bratři.

Začínáme nový občanský rok se jménem Ježíše Krista. Nový rok se nazývá v liturgickém kalendáři „Jména Ježíš“. V tomto jménu začínáme nový rok, do něhož jsme vstoupili a který se před námi otevírá jako neznámá krajina. Co to pro nás znamená? Znamená to, že hned úplně první den roku má patřit Ježíšovi. Znamená to, že se v tomto prvním dni můžeme skrze něho obracet k Bohu – Pánu světa, dějin a našich životů. Znamená to ale také, že i my jsme nositeli tohoto Ježíšova jména jako jeho lid, jako církve, jako jednotliví křesťané. Ačkoliv máme různá jména, toto jméno je pro nás společné.

Slavnost Nového roku Jména Ježíš je osmý den po Vánocích. Podle svědectví evangelisty Lukáše po narození dostává dítě jméno Ježíš. Dosud byla ve vánočním příběhu řeč jen o dítěti (Lukáš 2, 17; Matouš 2, 11) či děťátku (Lukáš 2, 12. 16). Až teprve osmý den dostává toto dítě, které přišlo na svět v noci v Betlémě, jméno. Svě jméno dostává chlapec při obřadu židovské obřízky. Ale toto jméno sděloval Marii již Boží posel (Lukáš 1, 31). Jméno Ježíš je nad každé jméno, neboť mu ho dal sám Bůh (Filipským 2, 9). Je to jméno tak zvláštní a jedinečné, neboť v žádném jiném jménu, které je vzýváno, vyslovováno a lidé se jím zaštiťují, není možné dojít spásy (Skutky apoštolů 4, 12). Samotné jméno Ježíš – Jehošua, které je hebrejského původu, znamená Bůh je spása, záchrana. A (Kristus), to je titul Mesiáš, pomazaný Král.

V tomto jménu můžeme tedy začínat nový rok. Říká se „jak na Nový rok, tak po celý rok“. Jinými slovy, vždy je důležitý začátek, první krok. A my můžeme, tento první krok, novým rokem učinit s Ježíšovým jménem. Je zárukou, že o nás Bůh ví a slyší naše novoroční modlitby a prosby, které mu v tichosti srdce nebo nahlas společně předkládáme. A tím se dostáváme k tomu druhému: ve jménu Ježíše se můžeme obracet k Bohu. K tomuto jménu se lidé obracejí v různých životních situacích, s naléhavými prosbami o zdraví, posilu, pomoc, i s vděčností za mnohá životní obdarování. Před námi je nový rok a my nevíme, co nás v něm čeká, ať dobrého či náročného. Ježíš nás při tomto pohledu ujišťuje: „Budete-li o něco prosit ve jménu mém, můj Otec vám to učiní“ (Jan 16, 23).

Jsou různá jména vlivných lidí. Když člověk chce něco dokázat, prosadil, uskutečnit, tak se někdy odvolává na jméno určitého vysoce postaveného a vlivného člověka. Někdy stačí jen vyslovit jméno a všechno, co dříve nebylo možné, jde. Jeho jméno je zárukou pro toho, kdo chce něčeho docílit. Ježíšovo jméno je také zárukou, ale v jiném smyslu, než bývá u vlivných lidí ve světě. Není zárukou snadného a spokojeného života, ale je zárukou hodnotné a smysluplné životní cesty. Co jméno, to lidský příběh. V Ježíšově jménu je obsažený příběh od narození přes jeho veřejné působení až po utrpení a smrt na kříži. Ale v jeho jménu je obsažené i Boží vítězství. „Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno,“ slyšíme ve starokřesťanském hymnu (Filipským 2, 9). Je to jméno Vítěze. A to nám dává odvahu a posílení ve všech situacích, do kterých budeme během tohoto nového roku postavení.

A ještě třetí důležité poselství se vztahuje k Novému roku – svátku jména Ježíš. My sami jsme nositelé Ježíšova jména pro druhé. Každý věřící od chvíle křtu je nositelem Ježíšova jména v tomto světě. Nejde o to neustále, až formálně, vyslovovat Ježíšovo jméno. Ale z našeho jednání a slov má být zřejmé, že každý den čerpáme sílu Ježíšovy vítězné lásky a přemáháme sami sebe.

Na začátku nového občanského roku prosme Boha, aby nás svým milosrdenstvím a pozhnáním provázel všemi jeho dny. Můžeme tak činit ve jménu jeho Syna a našeho bratra Ježíše. Amen.

ThDr. Tomáš Butta, patriarcha naší církve

— NOVOROČNÍ MODLITBA —

Buď chválen, Pane, za nový rok, jenž tiše vchází, za novou šanci stát se trochu lepším, i když vím, že zase a znovu zhřeším.

Chci, aby touha po lásce k mým bližním nestala se frází.

Buď chválen, Pane, za každou radost, která potěší mé srdce, za dary štěstí, lásku, naději a zdraví, však díky i za bolest, úzkost, beznaděj a kříže, Bože, ať v chvílích těžkých k modlitbě vždy sepnu ruce.

Buď chválen, Pane, za každou chvíli lásky, kterou mohu rozdat těm, kdo k životu se nutí, že mohu plakat s těmi, kteří trpí, radovat se s dětmi a nepočítat vrásky. Ať nový rok má v sobě více lásky, kterou lidem kolem sebe dám, ať nežijeme pro pýchu, bohatství a slávu, ale pro dětský úsměv, naší duše krásu a naději, kterou v Tebe věčný Bože mám. Amen.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

1. – 4. neděle po Zjevení Páně

1. 1. Slavnost Jména Ježíš, Nový rok	6. 1. Zjevení Páně, Tři králové
7. 1. Slavnost Křtu Páně	8. 1. Vznik Církve československé husitské

SVÁTKY V MĚSÍCI LEDNU

NOVÝ ROK, SLAVNOST JMÉNA JEŽÍŠ – 1. 1. 2018

Slavností Jména Ježíš, začínáme nový rok. Ne se silvestrovskou kocovinou..., ale v Jeho Jménu! Jaká milost i požehnání.

Řada lidí se ptá, co jim tento rok přinese. Je jisté, že přinese věci příjemné a nepříjemné a nic nám celkem nepomůže, když budeme dopředu vědět, kolik bude kterých. Důležitější je otázka, co přineseme my. Co přineseme do tohoto roku, do vlastního života, do života svého okolí, do života světa. Mnoho lidí se na to ptá i mimo oblast víry. Chtějí přinést víc a víc snahy, úsilí, lidských hodnot. Snažit se a pracovat je opravdu nutné, i pro křesťana. Ale jako Boží dítě nejsem odkázaný jen a jen na to, co vyprodukuji. Jako křesťan vím, že pokud opravdu věřím, Pán je a bude se mnou v každé situaci tohoto roku. Také nesu svědectví o tom, co Bůh koná v mém životě do světa kolem sebe. A to je to nejpodstatnější, co vnášíme do světa, to je to, čím je naše snaha teprve opravdu účinná, zhodnocená. Nepřehlédněme to, byla by škoda, kdybychom byly jen „lidmi výkonu“, lidmi, kteří vše sázejí jen a jen na to, že budou pracovat více a více. Požehnaný od Boha je ten, kdo Jemu opravdu věří. Jde životem s Jeho jménem.

Nechejme tedy hadačům a věštcům, ať se snaží uhodnout, co přinese budoucnost. To je lidské tápání v temnotě... S upřímným srdcem však důvěřujeme tomu, kdo je skutečným Pánem života i smrti. Otevřít co nejvíc, pokud možná docela, svůj život Bohu. Pokusme se udělat něco pro to, abychom byli bohatí před Bohem, aby náš život byl tak bohatý na plody, které vyrůstají z Boží moci a lásky, z Božího Ducha, který je v nás činný. Prospějeme mu tím určitě víc, než kdybychom lidskými nápady vymýšleli další zaručené úspěšné recepty na odstranění zla ze světa a na štěstí pro všechny.

ZJEVENÍ PÁNĚ – 6. 1. 2018 – LIDOVĚ TŘI KRÁLOVÉ

Svátek Zjevení Páně, lidově nazvaný Tři králů, je svým obsahem téměř totožný se svátkem Narození Páně. V lidech jsou odedávna přesvědčení, že se významné věci a významní lidé musí představovat za význačných okolností. Ceremonie královských dvorů, oslavy božstva, přivítání slavných osob apod., to všechno byly, popřípadě dodnes jsou, velké a okázalé události. Čím větší pán, tím větší mumraj, sláva, vzruch kolem, tím větší podívaná. A tak nás může někdy i mrzet, že křesťanství za tímhle vším jaksi pokulhává... Neměl by se ale význam Ježíše, velikost Boží, závažnost křesťanství, ukázat nějak víc a jasněji, tak, aby to nemohl nikdo přehlédnout? Nešlo by to nějak, aby se Bůh zjevil světu srozumitelně, aby bylo všem jasné, o jak velkou událost jde? Nebylo by to nakonec na prospěch lidstvu? Abychom si nevymýšleli, podívejme se na dnešní svátek.

Od starokřesťanských dob byly jeho náplní tyto tři události: zjevení se Krista jako krále pohanům (tj. ne židům) z východních zemí („Třem králům“), Ježíšův křest v Jordánu a proměnění vody ve víno v Káně („Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.“ – Janovo evangelium 2, 11). Liturgie zachovává vlastně dnes jen jeden prvek – zjevení mágům, mudrcům. Mluví se vlastně o nejvýznamnější věci ve vesmíru. A jak se to děje, za jakých okolností? Jistě, jsou

tu královské dary, zlato, kadidlo, myrha, ale vše v bezvýznamném Betlémě, v chudém přibytku, u malého dítěte a dvou obyčejných chudých lidí. V Jeruzalémě věděli jen to, co se dozvěděli od mudrců, a v Římě nevěděli nic. Natož kdekoliv jinde. Ale my mluvíme o zjevení se Boží slávy. Ostatně ani křest v Jordánu, natož zázrak v Káně nebyly světo-dějnými a světoznámými událostmi. Nepřeháníme tedy poněkud? Ne, spíš je ale třeba vidět a pochopit, jak se Bůh zjevuje. Co tím sleduje. Vidíme, že ne veřejné deklarování, natož ohromení veřejnosti. Na Boží slávě se nic nemění, jestli ji poznává najednou pět nebo pět milionů lidí. Ale člověk jí může být zasažený nebo oslovený jen jako osoba, ne jako dav. Bůh jde (celé Písmo o tom mluví) u všech důležitých věcí od člověka k člověku, od jednoho lidského srdce k druhému. Lidské srdce, lidský život, lidská víra a upřímnost, to jsou prostory, do nichž Bůh vstupuje. Betlémská hvězda svítí na obloze, ale vede jen ty, kteří se Bohu otevřeli. Nevíme, kolik těch mudrců bylo a jaký byl jejich život dál. Víme ale, že se Bůh stará. Že dal Izraeli Mojžíše, Zákon, proroky, že tisíc let připravoval půdu pro příchod Mesiáše, ale bylo pak na jednotlivých lidech, jestli Mesiáše přijmou. Herodes a znalci Písma v Jeruzalémě a po nich mnozí jiní až dodnes neuspěli. Nebylo jim nic platné to, co znali, když jejich rozum i srdce zůstávaly zatvrzelými. A Bůh se stará i o ne židy. Dal jim možnost, aby v tom, v čem byli doma, tedy ve zkoumání hvězd, poznali totéž, co mohli poznat vzdělaní Židé z Písma: že jde o Mesiáše, Krále, Božího zachránce. A tito pohané vzali Boží nabídku vážně. Uvedli ji v život a nechali se vést hvězdou, tedy Božím znamením. Našli potom Mesiáše, Krále, naplnili svůj úkol, dosáhli cíle. A mnozí a mnozí po nich. Od té doby dává Bůh svá Písma i své „hvězdy“ lidem do života. A někteří se zachovají jako Herodes, jiní jako znalci Zákona a někteří jako pohanští mudrcové, kteří užili svého vědění tím nejlepším způsobem – k poznání Božích věcí. A tak Bůh, který se o nás stará, se opravdu postará o toho, kdo má srdce otevřené, kdo je ochoten rozpoznat i ve skromných podmínkách Boží slávu. Podobně se postaral o Jana u Jordánu i o učedníky v Káně. Vzešlo jim poznání Boží slávy v Ježíši a uvěřili v něho.

Zkušenosti ukazují, že Bůh dává i dnes své hvězdy, které vedou ke Kristu. Dělá před očima jednotlivců nebo skupinek (ale ne davu!) svá znamení jako před učedníky v Káně, takže mohou v Ježíše uvěřit. Prohlašuje ve své církvi podobně jako u Jordánu, že Ježíš je jeho milovaný Syn, plný Ducha, a že je nanejvýš dobré poslouchat Ho. Bůh zjevuje svou slávu, ale my musíme být dotčení sami nebo musíme sami vidět zblízka dnešní mágy, Jany Křtitele nebo učedníky, abychom tuto slávu živě zaregistrovali. Snad nejdůležitějším je ale vědět, že se Bůh stále stará. Že i našima očima viděno tzv. šťastné i nešťastné životní příhody, druzí lidé atd., mohou být hvězdou, znamením, které člověka přivede ke Kristu, k víře. Hvězda je tu ovšem jen na čas, pak se ztratí, byť by zářila sebevíc. Dav od Jordánu se rozejde, svatba skončí, víno se vypije. Ale kdo našel Krista, ten už tohle všechno nepotřebuje. Boží sláva v Kristu se ho dotkla, vstoupila do jeho života. Zbývá tedy zaradovat se a s Ježíšem chodit dalším životem. A pokud náhodou my někomu sloužíme jako hvězda, nesmíme sami zapomenout, že tato naše úloha je důležitá, ale jen přechodná. Hvězda mizí, Kristus – byl-li nalezen – zůstává navěky. Bůh se stará. I prostřednictvím nás lidí. Neustále a věrně.

SVÁTEK KŘTU PÁNĚ – 7.1. 2018

Do společenství národa a víry byl mužský potomek v Izraeli přijímán obrázkou podobně, jako je dnes křtem člověk přijímán do společenství církve. A toto znamení nosil jako znamení smlouvy s Hospodinem po celý život na svém těle. Ježíšův křest v Jordánu byl ovšem něco zcela jiného. To bylo slavnostní uvedení v úřad, nastolení Božího služebníka do veřejné služby. Začalo to pro nás dost nepochopitelně – Ježíš se zařadil do zástupu hříšníků, kteří přicházeli k Janu Křtiteli, vyznávali své hříchy a nechali se na znamení pokání ponořit (pokřtít) do vody Jordánu. Ježíš, ač je bez hříchu, začíná svou veřejnou činnost tím, že se mezi hříšníky staví. A potom následují podivuhodné věci, které evangelista označuje slovy: otevřené, doslova protržené, nebe, Duch snášejíci se jako holubice, hlas o milovaném Synu. Protržené nebe, to byl sen proroků, je to okamžik, kdy se otvírá proud Božího daru lidem, zemi, celému stvoření. Ten, kdo je pomazaný Duchem, má nejvyšší poslání a pověření, jedná v samotné síle Boží, je to Mesiáš, jedinečný pomazaný Bohem. Je to milovaný Syn, ztělesnění věrnosti a bohumilosti v celém Izraeli.

Po takovémto úvodu bychom asi čekali po lidsku vítězné tažení do Jeruzaléma a jistě pak i do Říma, nastolení na císařský stolec nebo umístění zaživa ve skvělém chrámu, kam by se chodili všichni sklonit. Místo toho všeho čteme dál v evangeliu, že Ježíš byl Duchem vedený na poušť, tam pokoušený od zlého. A potom začal svou cestu po Palestině, cestu kázání a uzdravování, ale také cestu nepochopení, odmítání a nakonec odsouzení a smrti. A přece to byla cesta vítězná, na níž Ježíš dokonale naplnil úkol Božího služebníka, předpovídaného Izajášem, a na níž úspěšně bojoval se zlem v lidech tím, že je uzdravoval. Nakonec pak na té cestě vybojoval ve svém umučení a smrti konečně platné vítězství nad hříchem a smrtí. Nám tohle všechno ovšem není řečeno jen proto, abychom Ježíše uznávali a obdivovali ho. Jsme povoláni k jeho následování. Nebe je stále otevřené, je stále čas milosti. I my jsme Božími dětmi. Ve křtu jsme byli přijati za Boží děti. A následování není posláním především pro kostel, ani pro sváteční chvíle, ale pro všední dny a běžné životní situace. Tam můžeme žít z otevřeného nebe, tam máme poslání, podobně jako Ježíš, utkávat se se zlem a vítězit nad ním mocí Ducha, ne lidskou silou nebo lstí. A tam konečně můžeme stále žít tu skvělou skutečnost, že jsme Božími dětmi, že nepatříme sami sobě, ale že patříme tomu Kristu, kterého Bůh poslal ke spáse všech.

SVÁTEK VZNIKU NAŠÍ CÍRKVE – 8.1. 2018

Pokud se neměníme, přestaneme být tím, kým jsme. Nevím, zda znáte vtip, jak se baví dva faráři, a jeden povídá druhému: „Moje farnost se stále více podoba Kristu... Je stále stejný včera, dnes, zítra i navěky.“ Na první poslech se možná zasmějeme. Ale víme velmi dobře, na co se v něm naráží. V části farního zpravodaje: „Vzdělávání ve víře“ se budeme v tomto roce věnovat společným modlitbám za obnovu církve. Když se v českých končinách řekne, obnova církve, každý si představí něco jiného podle církevní tradice nebo zbožnosti, v níž vyrostl. Probuzenecké kruhy vyhlížení probuzení šůry, pietisté by akcentovali obnovu církve přes obnovu osobní zbožnosti, některé charismatické kruhy by zdůrazňovaly větší důležitost duchovních darů a očekávání na moc Ducha svatého, v katolické tradici se mluvilo o „zdnešnění církve“ či liturgické obnově, jiné kruhy by

zase trvaly na tom, že pravou cestou je obnova reformované ortodoxie, jiní volají po zcela nové eklesiologii – nových organických formách církve, které by nás vymanily ze „zkostrnatělých“ a evangelizačně neplodných církevních struktur. Ti chtějí obnovit církev skrze větší otevřenost a srozumitelnost vůči nevěřícím, druzí skrze církev otevřenou mladým lidem. Jedni chtějí na obnově koncepčně pracovat, druzí rádi zůstat věrní tak, jak jsme s tím sžití, že Bůh už si svou církev a ty své nějak povede, a že nemá smysl vymýšlet jakékoli strategie. Jedni akcentují obnovu přes proměnu lidského, aby mělo prostor božské, jiní přes obnovu božského, s tím, že lidské se „přidá“. Každopádně je církev v Evropě v období nebyvalého kvasu, kdy si stále více a více křesťanů klade otázky ohledně toho, jak by měla církev vypadat a co by ji mohlo pomoci znovu nalézt svůj smysl a spojení s prostředím, které ji obklopuje. Systém státních nebo lidových církví a nominálního křesťanství se pomalu hroutí, církev se stává hodnotovou i společenskou menšinou, ale zároveň má jedinečnou šanci se znovu nalézt a spolu s tím najít i nové cesty k lidem, kteří potřebují slyšet evangelium. Již staletí církev chápe, že se musí stále obnovovat, aby nacházela po obdobích úpadku kreativní sílu nově naplňovat své poslání. Že se musí měnit, aby neprestala být tím, kým je. Současný početní úpadek evropské církve, zvětšující se mezera a odcizení mezi křesťanstvím a obecnou kulturou, jistá ustrašenost církví, krize misijního rozměru církve – to všechno jsou reálné skutečnosti, ale nikoli neměnné.

Církev se ve své historii potýkala s neméně vážnými krizemi a výzvami a ukázala, že se s Boží milostí dokáže velmi dobře obnovovat. Pravděpodobně to bude znamenat, že mnohé bude „umírat“ a slábnout, ale zároveň uvidíme známky nového života a inovace z nepředvídatelných míst a zdrojů. Život církve obsahuje složku neměnnou, ustanovenou Bohem, a části podléhající změnám. Tyto části se postupem času mohou nebo dokonce musí měnit, jestliže do nich proniklo něco, co neodpovídá povaze evangelia, nebo jestliže zastaraly. Joseph Ratzinger kdesi napsal, že: „všechno, co vytvoří v církvi lidé, musí uznat svůj služební charakter a ustoupit tomu, co je podstatné.“ Změna ovšem nepřichází automaticky. Jsou reálná rozhodnutí a volby, které je třeba učinit. Církev není jen pasivní obětí anonymních procesů okolního světa nebo svých tradic. Může činit rozhodnutí a změny ve svém vnitřním životě a strukturách, v hodnotách i prioritách i komunikaci a vedení, které mohou zásadním způsobem ovlivnit její budoucnost. Obnova je možná, ale neznamená to, že mnohé církve nebo společenství neumírají nebo jim nehrozí zánik. O to více je ale důležité hledat Boží vůli a přítomnost na modlitbách. V dnešní době je víra nadměrně individualizovaná, ale v těchto textech se Bůh obrací na celá společenství sborů v jejich konkrétní situaci, ale vždy také k dalším sborům té doby nebo v budoucnosti, jak naznačují dovětky „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“ Bůh povzbuzuje i napomíná celá společenství a vyzývá je k proměně. Čteme zde dopisy církvím, které jsou věrné i pronásledované, morálně narušené i církve kompromisů, církve vlašné i mrtvé, aniž by si toho byly vědomy. Jsou nám podobné i nepodobné. Co by ale obsahovaly Boží dopisy našim sborům a farnostem? Máme odvalu se za takový dopis modlit a konat podle něj? Ecclesia reformata, semper reformanda, secundum verbum dei – církev obnovena a stále ochotná k obnově podle Slova Božího. Není lepší oslavy Reformace, než je modlitební a praktický zápas o obnovu našich církví? Tak jistě bude Ježíš oslavený.

NAŠE POZVÁNÍ PRO VÁS

KDY A KDE ZASTIHNETE BRATRA FARÁŘE?

Pokud potřebujete cokoliv vyřídit, zeptat se nebo domluvit s bratrem farářem Martinem Kopeckým, zastihnete jej v kostele před bohoslužbami nebo po nich.

ÚŘEDNÍ HODINY ve farní kanceláři, tj. Rodkovského 5 v Blansku, jsou:

- KAŽDÉ PONDĚLÍ od 16:00 do 18:30 hodin
- KAŽDÝ PÁTEK od 16:00 do 17:15 hodin... nebo kdykoliv na telefonu 606 702 768.

BIBLICKÉ HODINY

Připravujeme příjemná setkání nad hlubším poznáváním Bible a výkladem jejího svědectví pro náš současný život. Učíme se Bibli porozumět a číst v ní pro svůj život.

Biblické hodiny se konají každé úterý v 17:30 hodin.

Prěkonejte ostych a přijďte. Opravdu záživně a fundovaně! Srdečně všechny zveme.

RÁDI ZPÍVÁTE NEBO HRAJETE NA NĚJAKÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ? NEMÁTE SI KDE A S KÝM ZAHRÁT?

Tak to jste zde na dobré adrese... Rádi mezi sebou přivítáme všechny, kteří si rádi zahrají a zapívají. Není potřeba se ostýchat, přijďte, všichni hrajeme a zpíváme pro radost, nejsme profesionálové...

Setkáváme se každý pátek v 18:30 hodin a v neděli v 8:30 hodin v Blansku.

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH

V měsíci lednu se sejde rada starších na svém jednání: v pondělí 15. 1. v 18:30 hodin v Blansku a ve středu 17. 1. v 18:00 hodin ve Vyškově. Přijďte! Zveme k účasti.

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI NESLOUŽÍ NOHY A CHCI JÍT NA BOHOSLUŽBY?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte o ni požádat, kdokoliv a kdykoliv volejte bratru faráři a domluvte se s ním.

SETKÁVÁNÍ PRO SNOUBENCE V BLANSKU

Začínáme přípravy pro snoubence na svátost manželství, kterou si darují v tomto roce 2018. Setkáváme se v úterý v 19:00 hodin.

SETKÁVÁNÍ – PŘÍPRAVY DOSPĚLÝCH NA KŘEST V BLANSKU

Začínáme přípravy pro dospělé na křest, který přijmou v tomto roce 2018 o Velikonocích. Setkáváme se v úterý v 20:00 hodin.

VÍTE O NAŠEM FACEBOOKU?

Váš všechny, kteří máte Facebook a doposud jste nás tam „nenašli“, zveme na naši facebookovou stránku – Dřevěný kostelík Blansko. Tam se můžete podívat do galerie, na naše události, informace a aktuální příspěvky – či ohodnotit naši stránku a dát „like“.

TÝDEN SPOLEČNÝCH MODLITEB 2018

7.– 14. ledna 2018 vždy 17:30 hodin | Téma: **Obnova církve**

- 7.1.** (neděle) v církvi Bratrské jednoty baptistů – **Svatopluka Čecha 11**
úvod k modlitbám Andrija Buličič (Slovo života)
hostitelská církev – Bratrská jednota baptistů
- 8.1.** (pondělí) v Apoštolské církvi – **Čapkova 6**
úvod k modlitbám Martin Kopecký (Československá církev husitská)
hostitelská církev – Apoštolská církev
- 9.1.** (úterý) v Církvi Římskokatolické – fara **kostela Sv. Martina**
úvod k modlitbám Milan Kern (Bratrská jednota baptistů)
hostitelská církev – církev Římskokatolická
- 10.1.** (středa) v církvi Slovo života – kavárna **ARCHA** (vedle pošty)
úvod k modlitbám Josef Merta (Křesťanské sbory)
hostitelská církev – Slovo života
- 11.1.** (čtvrtek) v Církvi adventistů sedmého dne – **Masarykova 13**
úvod k modlitbám Petr Švásta (Apoštolská církev)
hostitelská církev – Adventisté sedmého dne
- 12.1.** (pátek) v Československé církvi husitské – **dřevěný kostel**
úvod k modlitbám Jiří Kaňa (Římskokatolická církev)
hostitelská církev- Československá církev husitská
- 13.1.** (sobota) v církvi Křesťanské sbory – **9. května 3** (klubovna LAVINA)
úvod k modlitbám Radmila Včelná (Českobratrská církev evangelická)
hostitelská církev – Křesťanské sbory
- 14.1.** (neděle) v kapli Senior centra – **Pod Sanatorkou 3**
úvod k modlitbám Jaroslav Kuben (Církev adventistů sedmého dne)
hostitelská církev – Českobratrská církev evangelická

Hostitelská církev (hostitel) moderuje celý večer, zajišťuje organizaci večera a sbírku. V průběhu modlitebních setkání bude vykonána dobrovolná sbírka ve prospěch Základní školy speciální Blansko Žižkova jako příspěvek na relaxační pobyt u moře zdravotně postižených žáků.

PODĚKOVÁNÍ

Velké poděkování za vánoční službu a všechno s ní spojené za úklid a přípravu kostelů, sborů, kaplí a obřadních síní, betlémů, za darování, instalaci a zdobení vánočních stromů, za varhanní doprovod bohoslužeb (nejen) o Vánocích, za zpěv našich milých zpěvaček, za adventní koncerty, za občerstvení po rorátech, za hojnou účast na bohoslužbách i za štědré příspěvky do sbírek, za všechny dary na účel letošního farního kalendáře.

Zvláštní poděkování těm, kteří po celý rok pravidelně a často skrytě, svou činností přispívají k důstojnému slavení bohoslužeb a spolehlivě dělají spoustu věcí, které se jeví jako maličkosti, dokud je dělá někdo jiný. Kéž je nám to všem k radosti a Bohu k slávě!

S vděčností rada starších a farář Martin Kopecký

— DĚKUJEME VÁM —

Jako kostelní účetní, správně finanční zpravodajky, se staráme o zdárný chod našich farností po finanční stránce. Napadlo nás, malinko Vám popsat, co vlastně děláme.

Bratra faráře vidíte na kazatelně a za stolem Páně, běžně s ním mluvíte, varhaníky slyšíte hrát, kostelníci se věnují péči o naše kostely a kaple atd. S námi se setkáváte, když přicházíte dát našemu společenství nějaký dar, církevní příspěvek, nebo nás můžete vidět u pokladničky v kostele...

Snažíme se, co nejlépe, po dohodě s předsedkyněmi RS, farářem a členy rad starších spravovat naše farnosti po ekonomické stránce. Někdy do noci vyúčtováváme, počítáme, přemýšlíme, jak udělat všechno tak, aby i přes všechny opravy a údržbu naše hospodaření „dopadlo v plusu“. Jezdíme na diecézi.

Dovolte především poděkovat Vám, ZA VAŠI OBĚTAVOST A ŠTĚDROST. Bez vás bychom všechno nezvládli. Nakonec jsme mnohdy dali dohromady nezvladatelné. Jsme moc rády, že se nám podařilo, zaklepat na vaše srdce. A obětavost se projevila, projevuje a věříme, že se projevovat bude. Děkujeme za všechny dary na letošní farní kalendář. Děkujeme, že každý dáváte podle své lásky, možností a obětavosti.

Velmi si toho vážíme. Zachovejte nám, prosím, přízeň.

*Vaše kostelní účetní Jitka Alexová (Blanensko)
a Jana Měřinská (Výšovsko)*

PROŽILI JSME

Adventní roaráty

Každou adventní sobotu bylo hned po jitru u našeho kostela v Blansku živo. Bratr farář se snažil dovézt na roarátní, ranní bohoslužby, ty, co to mají kousek cesty, autem. Škoda, že někteří tuto obětavost našeho faráře nevyužili a raději zůstali ležet doma... Před každými roaráty jsme už od šesti hodin od rána připravovali adventní snídani s dalšími sestrami. Bylo nás vždy dost, aby se všechno snědlo. Povzbuzením bylo u stolu vidět vždy kolem deseti dětí. Bylo to krásné naladění do pracovní soboty pro nás ženy, a předvánoční úkoly nám šly hned lépe od ruky. Věřím, že nelitoval nikdo, kdo si přivstal.

První neděle adventní 3. 12. 2017 na Brťově

Na první adventní neděli se tradičně koná požehnání adventních věnečků, které máme celý advent každý ve své domácnosti.

Rádi si je přineseme do naší kaple na požehnání při bohoslužbách. Bratr farář vždy hodnotí jejich rozmanitost a tvůrčí schopnosti nás, brťovských farníků. Pánu díky za každé milé setkání v Jeho jménu.

Bratři a sestry z Brťova

Druhá adventní neděle 10. 12. 2017

V krásném prosluněném ránu druhé neděle adventní 10. 12. 2017 se konaly bohoslužby v našem blanenském Husově sboru, dřevěném kostele. Jako každou neděli. Výjimečné byly jedinou událostí ...navštívil nás Mikuláš se svojí družinou. Podělil přítomné děti na bohoslužbách, ale i dospělé... Bohu díky za všechna milá setkání.

Jak jsme četli v prvním biblickém čtení z proroka Izajáše: „Potěšte, potěšte můj lid“. Přesně tohle jsme prožili u nás.

Adventní koncerty

V naší blanenské farnosti mají adventní koncerty 17letou tradici. I letos tomu nebylo jinak než, že se u nás koncertovalo. Celkem 5 kvalitních a na vysoké úrovni provedených koncertů různých žánrů. Děkuji všem účinkujícím, posluchačům i nám z rady starších za vše stranou podporu.

Adventní koncert ve Vyškově

Sdělená radost je radost dvojnásobná. Říká to staré přísloví. V adventu L. P. 2017 se nám podařilo zajistit také koncert v našem vyškovském kostele, sboru Dr. Karla Farského. V neděli 10. 12. k nám zavítal rousínovský soubor Danielis. Děkujeme vystupujícím i posluchačům, že si nenechali užít skvělý adventní zážitek.

VZDĚLÁVÁNÍ VE VÍŘE

PROČ SE ŘÍKÁ...? „JÍST ZAKÁZANÉ OVOCE“

„Někteří lidé dělají rádi to, co je zakázané. Zakázané věci je přitahují, libují si v porušování zákazů. Chutná jim zakázané ovoce.“

Když Bůh vytvořil sad v rajsém Edenu, vysadil uprostřed i dva zvláštní stromy. Strom života a strom poznání. A když do ráje přivedl Adama s Evou, řekl jim, že všechno je jejich. Všeho mohli užívat podle chuti a libosti. Jen ze stromu života a stromu poznání jim zakázal jíst. Adamovi to vůbec nepřišlo divné, měl se tak dobře, měl všeho tolik, že nepátral po tom, proč ze dvou stromů uprostřed zahrady nesmí jíst. Zákaz bral úplně přirozeně. Jenže jednoho dne se k Evě připlazil had a začal ji přemlouvat, aby ovoce ze stromu poznání ochutnala. „Jakže, Bůh vám nedovolí jíst plody z toho stromu?“ divil se had. „Bojím se, že když ochutnáme, zemřeme, říkal to Bůh,“ povídá Eva. „Ne, neboj se, nic se vám nestane,“ přemlouval had Evu. Had mluvil sladce a přesvědčivě. „Bůh vám nechce dovolit jíst z toho stromu, protože ví, že když ochutnáte, otevrou se vám oči. Poznáte, co je dobré a co zlé, stejně jako Bůh,“ našeptával had Evě. Eva nakonec přesvědčování hada podlehla a jablko ze stromu poznání utrhla a ochutnala. Nabídl i Adamovi, ten si vzal a také si pochutnával. Adam s Evou, přes zákaz, ochutnali ze stromu poznání dobrého a zlého.

Najednou uviděli, že po ráji pobíhají nahí. Prozřeli. A tak, když slyšeli, že se k nim blíží Bůh, lekli se, schovali se, aby je Bůh neviděl nahé. Natrhali fíkové listy a opásali se jimi. Jenže právě podle toho Bůh poznal, že něco není v pořádku, že Adam s Evou porušili jeho zákaz a jablko ze stromu poznání ochutnali. Boha mrzelo, že Adam s Evou porušili Jeho přikázání. Pochopil, že už rozpoznávají, co je dobré a co zlé. Byli v tomto směru stejní jako On. A Bůh nechtěl, aby znovu porušili jeho příkaz a ochutnali ovoce i ze stromu života, které by jim zaručilo nesmrtelnost. To bylo to poslední, co si Bůh přál. Lidé se neměli stát nesmrtelnými. Bůh Adama s Evou oblékl do kožených suknic a vyhnal je z ráje. Od toho okamžiku se Adam s Evou, a později všichni lidé, museli postarat sami o sebe. Museli se starat, aby měli co jíst, museli si stavět obydlí. Museli začít těžce pracovat. A protože pojedli ze stromu poznání, věděli, že na světě je nejen dobro, ale i zlo. A dobro a zlo vstoupilo do jejich života.

A od té doby, kdykoli porušujeme pravidla, je to stejné, jako kdyby nám chutnalo zakázané ovoce. „Jíst zakázané ovoce“ znamená vědomě porušovat dobrá a prověřená pravidla.

DESATERO PŘIKÁZÁNÍ, VÝKLAD DESATERA, TENTOKRÁT:

Páté přikázání: „Cti svého otce i matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys dlouho byl živ a dobře se ti vedlo na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“

Ve vztahu k rodičům poznáváme, že potřebujeme lásku a pomoc druhých lidí. Nikdo z nás si nevystačí sám. Svými životy navazujeme na generace před námi a opíráme se o to, co poznaly, prožily a vytvořily. Od svých rodičů a prarodičů můžeme převzít mnoho zkušeností. Posláním věřících rodičů je vydávat svým dětem každodenní svědectví o Boží pomoci a věrnosti. Ctít rodiče znamená poslouchat je v dětství a neopustit je ve stáří. Kdo chce být věrný Bohu, dovede své rodiče milovat i za jejich života.

BIBLICKÉ VYUČOVÁNÍ PRO SPOLEČENSTVÍ SBORU (SPOLEČENSTVÍ BRATRŮ A SESTER). PRVNÍ DÍL.

Biblické čtení:

Zjevení 1:8–20: „Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí. Já, Jan, váš bratr, který má s vámi účast na Ježíšově souzení i králování a vytrvalosti, dostal jsem se pro slovo Boží a svědectví Ježíšovo na ostrov jménem Patmos. Ocítl jsem se ve vytržení ducha v den Páně, a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice: „Co vidíš, napiš do knihy a pošli sedmi církvím: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Thyatir, do Sard, do Filadelfie a do Laodikeje.“ Obrátil jsem se, abych viděl, kdo se mnou mluví. A když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícníků; uprostřed těch svícníků někdo jako Syn člověka, oděný řízou až na zem, a na prsou zlatý pás. Jeho hlava a vlasy bělostné jako sněhobílá vlna, jeho oči jako plamen ohně; jeho nohy podobné kovu přetavenému ve výhni a jeho hlas jako hukot příboje. V pravici držel sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvousečný meč; jeho vzhled jako když slunce září v plné své síle. Když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý; ale on vložil na mne svou pravici a řekl: „Neboj se. Já jsem první i poslední, ten živý; byl jsem mrtev – a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu. Napiš tedy, co jsi viděl – to, co jest, i to, co se má stát potom. Tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, i těch sedmi zlatých svícníků: Sedm hvězd jsou andělé sedmi církví, a sedm svícníků je sedm církví.“

Co Duch praví církvím?

Jako podklad pro vzdělávání společenství naší farnosti jsme vybrali texty z prvních 3 kapitol knihy Zjevení. Adresátem těchto textů je sedm křesťanských církví v západní Anatolii, které se nacházely v okruhu 150 kilometrů od Efezu. Jedná se o církve v Efezu, Smyrně, Pergamu, Thyatirech, Sardách, Filadelfii a Laodikeji. Přestože je každý dopis adresovaný individuálnímu křesťanskému sboru v jihozápadní Malé Asii, dopisy měly být čtené společně, a dbát na ně měly všechny sbory. To je jasné z opakující se formule na konci každé výzvy, „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím,“ a také z prohlášení ve verši 2,23, „Tu poznají všechny církve, že já vidím do nitra i srdce člověka“.

Není žádný zřejmý důvod, proč Jan adresuje knihu právě těmto sedmi sborům, jelikož v oblasti Malé Asie bylo mnoho dalších důležitých křesťanských sborů, například Kolo-sy, Hierapolis, Troas a možná i Magnesia a Tralles. Na základě situace dané církví dává Kristus buď povzbuzení (věrným sborům), nebo napomenutí (nevěrným sborům), aby věřící činili pokání, a tak zabránili soudu. Hrozby a zaslíbení jsou podmíněné a naznačují, jak bude Kristus jednat a co se stane, pokud k pokání dojde, i pokud k němu nedojde. Když církev nebude činit pokání, Kristus přijde a pohne jejím svícнем, bude stát proti falešným učitelům nebo ji překvapí jako zloděj. Podobně, pokud samolibí otevrou Kristu dveře, bude s nimi stolovat. O vzkřív (kdo vítězí) lze také přeložit: „kdo překonává“, „kdo přemáhá“, „kdo podmaňuje“. Jedná se o participium aktivní, tedy průběhový čas. Kristus od křesťanů očekává dlouhodobou věrnost.

Těm, kdo vítězí, dává Ježíš dědictví věčného života s ním. Druh daru, který vítěz dostane, odpovídá Kristovým atributům nebo situaci církve. Některá zaslíbení jsou v knize

Zjevení později výslovně rozvíjená. Mezi ně patří jíst ze stromu života (2,7; 22,2.14), nebýt poškozen druhou smrtí (2,11; 20,6.14n; 21,8), vláda nad národy a hvězda jitrní (2,26–28; 22,5.16), být oblečený do bílých šatů a mít jméno v knize života (3,5; 7,9–14; 20,15; 21,27) a nést jméno Nového Jeruzaléma (3,12; 21,2). Všechna zaslíbení jsou ale variantou finálního zaslíbení dědictví – radosti z Boží přítomnosti mezi lidmi (Zj 21,3).

Všechno ovšem začíná zjevením Krista, popisem nepopsatelného. Jan používá k popisu Pána většinou známých starozákonních obrazů a symbolů. Vidíme Krista, jak stojí uprostřed církvi/ svícňů. Kristus uprostřed církvi je Alfou i Omegou. Není žádné obnovy církve bez následování Ježíše. Atributy Krista z první kapitoly Zjevení Janova se různým způsobem vždy znovu objevují na začátku každého z dopisů církvi – dvousečný meč, mrtev a žije, oheň a zářivý kov atd. Jako klíče k situaci, v níž se konkrétní církev nalézá a jejímu řešení. Ježíš drží ve své ruce nejen nás, ale i naše církve a společenství. A jakákoli změna začíná skrze něj.

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestrám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. Inspirujte se modlitbami, které máme v kancionálu nebo vlastními slovy. Každý měsíc bych vás chtěla poprosit, připojujme i společné modlitební úmysly. Budu se snažit je zde pro nás připravovat. Když mi pošlete svoje prosby, budu moc ráda. S vámi na Vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi je předat osobně, vy na Blanensku můžete svoje modlitební úmysly poslat po bratru faráři.

Pamatujme v lednu 2018, prosíme:

Přímluvná modlitba není pouze předkládáním seznamu našich žádostí Bohu, ale ochota vyjít a být Bohu k dispozici, pokud i mě chce použít k jejich vyslyšení. Je vyjádřením vztahu s Bohem i lidmi.

Modlitební témata:

- ✓ Děkujeme za to, že je Bůh uprostřed nás a pečuje o nás.
- ✓ Modleme se za vlastní farnost i další církve v našem městě, aby je Bůh obnovoval a promlouval k nim. Žehnejme dalším církvi, i když s nimi třeba nemáme hlubší vztah.
- ✓ Modleme se za to, aby byl Kristus skutečně Alfou a Omegou našich společenství, a abychom byli proměňováni skrze poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti.
- ✓ Za pravdivost v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista.
- ✓ Modleme se za osobní obnovu nás samotných tam, kde jsme se vzdálili Bohu.
- ✓ Modleme se za konkrétní potřeby sebe navzájem.

Amen.

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768; e-mail: fararmartin@seznam.cz; www.fb.com/drevenykostelikblansko
www.drevenykostelik.cz www.kostelyvyškovsko.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu
Farnost Blansko č. účtu 244 035 648 / 0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560 157 369 / 0800

BOHOSLUŽBY V LEDNU 2018

Neděle Slavnost Jména Ježíš <i>Text evangelia: Lukáš 2, 16-21</i> <i>Zpíváme píseň: 228, 210</i>	1. 1.	9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Výškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pátek Vigilie Zjevení Páně	5. 1.	16:30	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior centra
		17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
Sobota – Slavnost Tří králů <i>Text evangelia: Matouš 2,1-12</i> <i>Zpíváme píseň: 222,210</i>	6. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		16:00	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu
Neděle – Slavnost Křtu Páně Text evangelia: Marek 1,4-11 Zpíváme píseň: 229,210	7. 1.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Vitějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	12. 1.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	13. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle <i>Text evangelia: Jan 1,43-51</i> <i>Zpíváme píseň: 12, 183</i>	14. 1.	8:00	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior centra
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Výškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	19. 1.	17:30	Blansko	Dřevěný kostelík
Sobota	20. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle <i>Text evangelia: Marek 1,14-28</i> <i>Zpíváme píseň: 71</i>	21. 1.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Křtiny	Sál restaurace u Farlíků
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	26. 1.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	27. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle <i>Text evangelia: Marek 1,21-28</i> <i>Zpíváme píseň: 147,49,115</i>	28. 1.	8:00	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior centra
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Výškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		17:00	Račice	Sbor Páně